

111 年新北市各級學校東南亞語文競賽
團體朗讀文稿 柬埔寨國小組 B-2

ទិញសំលៀកបំពាក់

ពោល ម៉ាក់នាំសុខខា បងស្រីនឹងប្អូនស្រីទៅផ្សារទិញ
ខោអាវ។

បងប្រុស : ម៉ាក់ ! ខ្ញុំលូតកម្ពស់ទៀតហើយ ខោដែល
ម៉ាក់ទិញអោយឆ្នាំទៅឆ្នាំនេះស្លៀកលែងត្រូវហើយ។
ម៉ាក់: ចាំ មិនអីទេ!

ពោល: ម៉ាក់បែរមុខមកសួរបងស្រីនឹងប្អូនស្រី។

ម៉ាក់: តើចុះសំលៀកបំពាក់របស់ពួកកូនវិញ? នៅស្លៀក
ត្រូវដែររឺទេ?

បងស្រី : ខោខ្ញុំខ្លីបន្តិចហើយ។

ប្អូនស្រី : សំលៀកបំពាក់របស់ខ្ញុំក៏ចង្អៀតបន្តិចដែរ។

ម៉ាក់ : ចាំម៉ាក់ទិញអោយពួកកូនម្នាក់ពីរឈុត ទុកផ្លាស់
ប្តូរ។

ម៉ាក់ : សប្តាហ៍ក្រោយទៅប្រទេសកម្ពុជាចូលរួមពិធី
មង្គលការរបស់មីងពួកយើងចាំទៅមុនហើយទៅកាត់
សំលៀកបំពាក់ខ្មែរម្នាក់មួយឈុត ស្លៀកទៅចូលរួម។

សុខខា :អូ ! ល្អណាស់ !

បងស្រី :អរគុណម៉ាក់។

ប្អូនស្រី :ខ្ញុំបានស្លៀកសំលៀកបំពាក់ខ្មែរហើយ ខ្ញុំត្រូវ
ថតអោយបានច្រើនអោយមិត្តរួមថ្នាក់មើល។

ពោល: ទៅដល់ផ្ទះរបស់យាយប្រទេសកម្ពុជា ដាក់រ៉ាលី
ចុះរួច ម៉ាក់ក៏នាំពួកយើងទាំងបីនាក់បងប្អូន ទៅកាត់សំ
លៀកបំពាក់។

ម៉ាក់ :ម៉ាក់នាំពួកកូនទៅផ្សារទិញក្រណាត់ ហើយយក
អោយមីងសុខជួយកាត់សំលៀកបំពាក់អោយពួកយើង
ពួកយើងទើបមានសំលៀកបំពាក់ស្លៀកទៅចូលរួមពិធី
មង្គលការ។

សុខខា :អូ ! សប្បាយចិត្តណាស់ !

ប្អូនស្រី :ខ្ញុំលើកទី១ហើយដែលខ្ញុំកាត់សំលៀកបំពាក់!

ប្អូនស្រី:ល្អមែនទែន!ខ្ញុំមិនដែលស្លៀកសំលៀកបំពាក់
ខ្មែរសោះ!